

una santedat per encomanar

Han passat cinc anys des de la mort de Chiara Lubich, període mínim per començar un eventual procés de beatificació.

Entrevista a Giancarlo Faletti, copresident dels Focolars.

PIETRO PARMENSE

Giancarlo Faletti

Quina intenció té el Moviment dels Focolars a propòsit del procés de beatificació de Chiara Lubich?

Més que de «procés de beatificació» preferiria parlar de «causa de canonització», expressió que fa referència a una experiència, una recerca de coneixement. Perquè el reconeixement de la fama de santedat d'algú fa que hi entri una dimensió dinàmica, que requereix la contribució de tothom, encara que se segueixin les normes de l'Església catòlica. I també «canonització» fa referència a

«cànon», paraula que vol dir mesura, garantia de veritat, terme de verificació, i que, en aquest cas, es refereix a una persona que pot esdevenir un estímul en el camí.

És cert que Chiara, tot i considerant-se un simple instrument en les mans de Déu, ha escrit amb la seva vida pàgines especialíssimes en l'àmbit eclesial i humà. Si alguna cosa particular ha succeït en la seva vida és justament que s'ha posat al servei de l'Església i de la humanitat. En la vida dels grans cristians, així com en la de Chiara, s'intueix la presència d'un únic protagonista: Déu.

Una de les característiques dels Focolars és la presència al seu si de cristians no catòlics, amb una visió profundament diferent de la proclamació de la santedat d'una persona. Com ho teniu en compte això?

Com deia abans, estem parlant d'una victòria de Déu: el protagonista és Ell i només Ell. Això ens dóna una profunda llibertat. Em sembla molt important que, en aquest treball de conjunt, cadascú pugui donar la seva aportació i, si és possible, seria desitjable que també els cristians d'altres Esglésies poguessin retrobar-se en allò que, eventualment, s'afirmarà.

Penso que aquesta nova experiència haurà d'evidenciar la presència de Déu en una persona, intuir-hi què és el que ha obrat en ella. M'identifico amb el que Benet XVI va dir, a Alemanya, als joves, parlant de la santedat: Així com la flama d'una espelma crema a costa

de la cera, de forma similar, la santedat és una vida que es consuma per Déu. Això és molt més gran, diria, que la certificació de la santedat.

Com tenir en compte també la presència de moltes persones, fidels d'altres religions o no creients, adherents dels Focolars?

El discurs és anàleg. També els fidels d'altres religions i homes de conviccions no religioses que van trobar-se «com a casa» en vida de Chiara, a prop d'ella, no haurien de sentir-se exclosos sinó que haurien de continuar trobant-s'hi també en el cas que la seva vida sigui proclamada exemplar, extraient-ne estímuls per la seva cerca del bé i de la veritat.

Funeral de Chiara Lubich a la basílica romana de Sant Pau

DOMENICO SALMASO (x3)

Chiara Lubich parlava repetidament d'una «santedat col·lectiva». La causa de canonització no corre el risc d'anul·lar aquest matís?

Un dia Chiara es preguntà: «Si no em faig santa, què és el que us deixo?». En aquesta declaració, que subratlla l'exigència que Déu ho fos tot en la seva vida, ja n'hi ha una dimensió comunitària. Aquella que teníem llavors davant no era una Chiara preocupada per la seva pròpia santedat, de la particular relació entre ella i Déu, sinó de la santedat de la comunitat. «Què us deixo?»: volia dir que la santedat era un «patrimoni de la família». Aquest clima de santedat, aquesta dimensió de família espiritual que ens

vincula els uns als altres, és més evident perquè ha estat present tota la seva vida.

És tan important que el Moviment prengui la iniciativa o no seria millor que ho fes algun altre promotor extern als Focolars?

La normativa en vigor preveu que puguin ser també altres entitats les que promoguin una causa així. Però en virtut de tot el que hem dit, són els fills espirituals d'aquesta mare els qui poden donar el millor testimoni del que ha succeït. Certament que també hi haurà una verificació per moltes altres entitats, però justament perquè els testimonis més propers del que ha succeït han estat els seus fills, em sembla lògic que

siguin ells els qui comencin.

Sabem que hi ha en marxa altres processos de beatificació de membres dels Focolars.

Sí, són uns vint els altres processos en curs, dels quals la meitat han finalitzat la fase diocesana. Una florida impensada i, certament, no buscada. Aquest processos han estat iniciats, a vegades, per persones de fora del Moviment i tots donen testimoni de la vitalitat d'un carisma que ha estat el nodriment de molts. Tenim especialment al cor la causa d'Igino Giordani: ha finalitzat la fase diocesana i ara el cas està sent examinat per la Congregació vaticana. És una causa en la que hem treballat molt, ja que Giordani és una anella única i fonamental en aquest inici d'examen de Chiara.

Chiara Luce Badano ja ha estat declarada beata. Com valoreu aquesta experiència?

La causa de Chiara Badano no ha estat promoguda pel Moviment sinó pel bisbe de Acqui Terme, Mons. Maritano. També cal dir que ha estat una sorpresa, com penso que ho ha estat per

l'Església, el moment de la beatificació, que ha vist vint-i-dos mil joves testimoniant amb la seva presència el valor de la vida exemplar d'aquesta noia de Sassello (Itàlia). Aquesta experiència subratlla de manera primordial la maternitat de Chiara Lubich envers Chiara Luce Badano i la relació filial d'aquesta amb Chiara.

Aleshores, el Moviment obre o no la causa?

La causa l'obrirà, eventualment, el bisbe de Frascati però el Moviment en vol ser actor, part en la causa, i ja ha manifestat a mons. Raffaello Martinelli el seu desig d'iniciar-la tan aviat sigui possible, probablement dintre d'uns 12-18 mesos.

El pare Bove, gran expert de la Congregació per a les causes dels sants, definia el Moviment com una «fàbrica de sants»...

Això s'expressa sobretot en el triomf de Déu en la vida de les persones, en una dinàmica d'amor. Tant de bo aquest tipus de sants «a la focolarina», aquestes persones «malaltes» d'amor per Déu i pel proïsme, ho encomanin a molts d'altres!

